

ABSTRAKT

Disertační práce se zabývá pojetím kulturní identity Mexika a Argentiny v díle vybraných esejistů. Kulturnímu areálu Hispánské Ameriky často bývá vytýkána neexistence původní filozofie. Hispanoameričané se ve svých pracích povětšinou vyhýbají dogmatickým tvrzením a striktně definovaným pojmům. V jejich dílech naopak převažuje myšlení v obrazech, jež je často zpracováno formou eseje. Z tohoto důvodu představuje esejistická tvorba důležitý zdroj poznání hispanoamerického myšlení. Pro účely této práce byli vybráni autoři až ze století dvacátého, kdy dochází k obratu ve způsobu uvažování o vlastní kultuře. Díla vybraných spisovatelů zpracovávají otázku kulturní identity z různých úhlů pohledu a liší se také styl jejich esejistiky.

První část práce přibližuje myšlení Ricarda Rojas (1882–1957) z Argentiny a Alfonse Reyes (1889–1959) narozeného v Mexiku. Reyes i Rojas vidí základ národní identity v harmonickém míšení jednotlivých ras a kultur v průběhu dějin obou zemí. Dílo těchto autorů je prostoupeno optimismem, oba spisovatelé věří v lepší, místy až utopickou, budoucnost nejen svých zemí, ale i celého kontinentu. Druhá část práce se zabývá esejemi Argentine Ezequila Martíneze Estrady (1895–1964) a Mexičana Samuela Ramose (1897–1959). Tito spisovatelé své tvůrčí období začínají pod vlivem rozčarování z neúspěchu a nenaplnění cílů, jež si země předsevzaly. Jejich dílo kontrastuje s harmonií a nadějí předchozích autorů. Ramos a Martínez Estrada se snaží odhalit příčiny problémů, s nimiž se oba státy potýkají. Ve svých pracích zkoumají psychologii Mexičana či Argentine, analyzují minulost, zabývají se vlivem cizích kultur na povahu společnosti. Třetí část práce je věnována esejistickým textům Ernesta Sábata z Argentiny (1911–2011) a Octavia Paze z Mexika (1914–1998). Jedním z témat, jež provází texty obou spisovatelů napříč žánry, je otázka samoty. Tu zpracovávají nejen ve vztahu k jedinci, ale i jejich uvažování o národní identitě spojuje problém odcizení. Ve své analýze kultury zkoumají prvky, jež ztělesňují povahu národa, zabývají se odlišným přístupem ke smrti v jejich kulturách, vztahem k Evropě či Spojeným státům americkým. Kritizují zbožšťování vědy v moderní době.

Rozborem těchto esejí se snažíme ukázat, že i přes dané rozdíly je ve způsobu uvažování jednotlivých autorů možné rozpoznat mnoho shodných rysů. Oba státy na cestě k poznání své specifčnosti narážely na podobné problémy, často se lišil pouze jejich konkrétní projev. Poslední zkoumanou otázkou tedy je, zda vytvoření vlastní svébytné kultury stojí v rozporu s myšlenkou o existenci nadnárodního celku. Vybraní autoři shodně ukazují, že existují různé

polohy nacionalismu, a že národní hrdost neznamená nutně xenofobii, naopak uvědomění si vlastní specifčnosti a schopnost ocenit ji jsou nezbytné k tomu, aby jednotlivé státy mohly koexistovat jako rovnocenní partneři.

Klíčová slova: Ricardo Rojas, Alfonso Reyes, Ezequiel Martínez Estrada, Samuel Ramos, Ernesto Sábato, Octavio Paz, Mexiko, Argentina, kulturní identita, esej